

En Miki tocant conga a la Sala Lavoe

fet l'Equador, on ara hi ha molta sortida laboral, als catalans els seguiria important un be negre el que passi a l'Equador.

El teu fill sabrà parlar en català?

En Bruno –el meu petit home, la coseta més meravellosa que m'ha passat mai a la vida! –, de moment diu “pa” i “g” moltes vegades. Jo li parlo en castellà, en català i en anglès. N'hem parlat moltes vegades amb la Maria i és un propòsit mutu que en Bruno creixi parlant també en català. Per això, moltes vegades parlem en català a casa. Podríem dir que la seva primera paraula ha sigut en català, “pa”, que en anglès és “bread”.

Veus possible tornar a Catalunya?

És clar que volem tornar i la Maria és qui més ganes en té, però de moment ens hem de resignar a ser turistes que tornen a casa per vacances. Sincerament, és molt difícil.

Haurien de canviar molt les coses a Catalunya. Potser sí, en el cas que hi hagués una reestructuració a l'estil equatorià i s'hauria de fer amb peus de plom, perquè ja sabem que tot Europa sencera viu lligada. En realitat, no es tracta que Catalunya o l'Estat espanyol faci un canvi, es tracta potser més que Europa sencera faci un canvi de direcció, de normes ètiques i morals, de principis realistes que posin els interessos de la ciutadania per sobre dels interessos mercantils. Però tots sabem que a la majoria tot això li importa ben poc mentre pugui tenir un Iphone a la butxaca. Per això, ara l'Equador inverteix molt en educació i jo, com a professor, ho visc de ben a prop.

Amb quina freqüència vens i què enyores més del poble?

En principi, ens vam posar l'objectiu de tornar una vegada a l'any. Ja fa més d'un any que vaig tornar de la primera visita i hauran de passar alguns mesos més o potser un altre any per tornar. No hi ha res que trobi més a faltar que les abraçades de la meva mare. Trobo molt a faltar passejar un diumenge a la tarda amb la colla des del Barri Vell fins a “La Mare”, passant per can Micky o ca la Balbina. Anar un divendres al vespre a Ca La Nati (que això ja no ho podré fer mai més si és que no tornen en Pere i la Gemma, perquè sense ells ja no és Ca La Nati). Trobo a faltar anar a la Moreneta i, assegut en un banc de pedra, observar durant hores Sant Joan sencer des d'allà dalt, pujar a Sant Antoni, veure els conills de la Colònia Espona, veure Sant Joan nevat... També trobo molt a faltar el Metro. Trobo a faltar la colla ganxera de Sant Joan, de la qual no em vaig poder acomiadar com es mereixia i és una espina que tinc clavada al cor. I sobretot, enyoro molt la meva família, sobretot els meus pares, en David i l'Albert.

Com és la societat equatoriana? Quins trets

La família, just a la línia de l'Equador

característics la defineixen?

Humils, molt treballadors, ressentits, informals i, en general, impuntuals. Hi ha una hora molt coneguda a l'Equador, és l'hora equatoriana i consisteix a arribar tard a tot arreu. Per exemple, si quedes amb algú a les tres de la tarda hora equatoriana, en realitat s'arribarà al punt de trobada a quarts de quatre o a les quatre. He de reconèixer que els serrans són molt diferents dels costencs.

Els serrans són més tancats i parlen amb la doble erra arrossegada, que fonèticament sona com la ge de gener. Imagineu com diuen carro!

Els costencs són molt oberts, fàcilment fas amistat amb ells. Els encanta ballar salsa i parlen de pressa i es mengen moltes consonants, com els andalusos. En general, els caracteritza l'alegria i les ganes de festa. Ho celebren tot amb molta música caribenya i molt ball: cúmbia,